**АСТРОФИЗИКА**

**Точка IV. Външно пространство**

**Точка А. Описание на нивата на пространството**

**Точка 1.** Спокойна зона 400 000 светлинни години широка, разделя седемте свръхвселени от гиганския външен пояс с невероятна енергийна активност
(11:7.7) Намиращите се между нивата на пространството относително спокойни зони - такива, каквато е зоната, отделяща седемте свръхвселени от първото външно ниво на пространството, представляват исполински елипси със слаба космическа активност. Тези зони разделят огромните галактики, които в организиран ред стремително се въртят около Рая. Можете да си представите първото външно ниво на пространството, където понастоящем се формират безчислен брой вселени, като гигантска процесия на галактики, въртящи се около Рая и ограничени отгоре и отдолу от спокойни зони от промеждутъчно пространство, а откъм вътрешната и външната граници - обгърнати от относително спокойни зони.
(11:7.8) Така нивото на пространството функционира като елипсовидна област на движение, обкръжена от всички страни от относителна неподвижност. Такива съотношения на движение и покой образуват изкривени пространствени пътища на понижено съпротивление на движението, зад които винаги следват космическата сила и възникващата енергия в тяхното вечно въртене около Острова на Рая.
(11:7.9) Тези редуващи се зони на мирозданието, в съвкупност с променящото се движение на галактиките по посока на и в посока, обратна на часовниковата стрелка, са фактор за стабилизация на физическата гравитация, предназначена за предотвратяване на усилванията на гравитационното напрежение до разрушителна и разсейваща величина. Такъв механизъм оказва анти-гравитационно въздействие и изпълнява функцията на спирачка, намаляваща опасните скорости.

**Точка 2.** Активното обширно външно пространство съставя областта на Безусловния Абсолют
(12:2.1) Когато астрономите на Урантия се взират през своите все помощни телескопи в тайнствената шир на външното пространство и там съзират поразителната еволюция на почти безброй физически вселени, те би трябвало да си дават сметка, че гледат към могъщото въплъщение на непостижимите замисли на Архитектите на Главната Вселена. Действително, ние разполагаме с доказателства, които ни дават основание да предположим, че в обширните енергийни явления, характеризиращи понастоящем тези далечни региони, се вижда периодичното въздействие на личностите на Рая; но в по-широка перспектива, отвъд пределите на седемте свръхвселени, пространството обикновено се разглежда като областта на Безусловния Абсолют.

**Точка 3.** Чрез мощните телескопи се откриват милиони вселени
(12:2.2) Макар че за невъоръженото око на човека са видни само две или три мъглявини извън границите на свръх-вселената на Орвонтон, вашите телескопи разкриват буквално милиони и милиони от тези физически вселени, намиращи се в процес на формиране. Повечето от звездните светове, достъпни за наблюдение пред вашите съвременни телескопи, са в пределите на Орвонтон, но с помощта на фотографската техника мощните телескопи проникват далеч отвъд границите на голямата вселена в областта на външното пространство, където се формират безброй вселени. И още много милиони вселени остават недостъпни за вашите настоящи прибори.
(12:2.3) В недалечно бъдеще нови телескопи ще разкрият пред удивения взор на астрономите от Урантия не по-малко от 375 милиона нови галактики в далечните области на външното пространство. В същото време тези нови по-мощни телескопи ще разкрият, че много галактики, които преди се причисляваха към външното пространство, в действителност са част от галактическата система на Орвонтон. Седемте свръхвселени продължават да се разрастват; периферията на всяка от тях постепенно се разширява; нови мъглявини стават устойчиви и организирани; и някои от мъглявините, които астрономите от Урантия смятат за извън-галактически, в действителност се намират на границата на Орвонтон и извършват своето завъртане заедно с нас.

**Точка Б. Първо ниво на външното пространство**
(12:1.14) Външните Нива на Пространството. В далечното пространство, на огромно разстояние от седемте обитаеми свръхвселени, се извършва образуването на колосални, невероятно величествени кръгове, обединяващи силата и материализиращата се енергия. Между енергийните кръгове на седемте свръхвселени и този гигантски външен пояс на силова активност се намира пространствена зона на

относително спокойствие, чиято дълбочина варира, съставлявайки средно 400 000 светлинни години. В тези космически зони няма звезден прах - космическа мъгла. Нашите изследователи на тези явления се затрудняват да определят с точност статута на пространствените сили в тази зона на сравнително спокойствие, обкръжаваща седемте свръхвселени. Но на разстояние от около половин милион светлинни години отвъд периферията на голямата вселена ние наблюдаваме началото на зона на невероятна енергийна дейност, която над двадесет и пет милиона светлинни години нараства по размах и интензивност. Тези гигантски дискове от активиращи сили се намират на първото външно ниво на пространството, един непрекъснат пояс на космическа активност, обкръжаващ цялото известно, организирано и обитаемо творение.

**Точка В. Второ ниво на външното пространство**

**Точка 1.** След първото ниво на външното пространство е разположена зона с още по-голяма енергийна активност
(12:1.15) Още по-значителна е активността отвъд пределите на това пространство, защото физиците от Уверса получиха първите потвърждения за силова активност на разстояние повече от петдесет милиона светлинни години от най-отдалечените явления на първото външно ниво на пространството. Тази активност несъмнено е признак за организирането на материални творения във второто външно пространствено ниво на главната вселена.

**Точка Г. Посока на въртене нивата на пространството**
(12:4.15) Но най-значителното от всички изкривявания се обяснява с това, че в регионите, граничещи със седемте свръхвселени, гигантските вселени на външното пространство очевидно се въртят противоположно на посоката на въртене на голямата вселена. Тоест милиарди от тези мъглявини, заедно със съпровождащите слънца и сфери, понастоящем се въртят по часовниковата стрелка около централното творение. Седемте свръхвселени се въртят около Рая в посока, обратна на часовниковата стрелка. Очевидно втората външна вселена с галактики, както и седемте свръхвселени, се върти около Рая обратно на часовниковата стрелка. И уверските астрономи предполагат, че са открили признаци за въртеливо движение в един трети външен пояс от далечното пространство, започващ да проявява тенденция към движение по часовниковата стрелка.

**Точка Д. Отношение на количеството вещество в голямата вселена и в зоните на външното пространство**
(12:3.8) **Точка 1**. Изследователите правят изумителния извод, че централната вселена и обкръжаващите я седем свръхвселени понастоящем използват под 5% от активното действие на абсолютния гравитационен обхват на Рая. С други думи, в настоящия момент около деветдесет и пет процента от активното въздействие на космическата гравитация на Райския Остров, изчислено въз основа на тази теория за съвкупността, контролира материалните системи, намиращи се отвъд пределите на съществуващите понастоящем организирани вселени. Всички тези изчисления се отнасят към абсолютната гравитация; линейната гравитация се проявява при взаимодействие и за нейното изчисляване е необходимо да се знае фактическата величина на гравитацията на Рая.

**Точка 2.** Изследователите на Уверса считат, че енергията и масата на външните и неизследваните области много пъти превишава съвкупната маса вещество и енергийния заряд на всичките седем свръхвселени
(12:2.4) Астрономите на Уверса забелязват, че голямата вселена е обкръжена от предшествениците на многобройни звездни и планетарни струпвания под формата на концентрични пръстени, състоящи се от огромно множество вселени на външното пространство и от всички страни обкръжаващи съществуващото сега обитаемо творение. По оценките на физиците от Уверса енергията и масата на тези външни и неизследвани области вече многократно надвишава съвкупната материална маса и енергиен заряд на седемте свръхвселени. Ние знаем, че метаморфозата на космическата сила в тези външни пространства се отнася към функциите на Райските организатори на силата. Също така знаем и това, че въпросните сили са изходни по отношение на тези физически енергии, които понастоящем активират голямата вселена. Но Управляващите енергията на Орвонтон нямат никакво отношение към тези отдалечени светове, а движенията на енергии на тези сфери не са забележимо свързани с енергийните кръгове на организираните и обитаеми творения.

**Точка Е. Информация за външните нива на пространството**

**Точка 1.** Областта на външното пространство се намира зад пълномощията и ръководството правителствата на свръхвселените
(12:2.5) Ние знаем много малко за значимостта на тези изключителни явления на външното пространство. Великото творение на бъдещето е в процес на формиране. Ние сме способни да оценим неговата грандиозност, да видим неговата дължина и да усетим неговите величествени размери, но извън това не знаем за тези области много повече от астрономите на Урантия. Доколкото ни е известно, никакви ангели или други духовни създания не обитават в този външен пръстен от мъглявини, слънца и планети. Тези далечни райони се намират отвъд пределите на пълномощия и ръководство на правителствата на свръхвселените.
(12:3.9) **Точка 2.** Практически цялата наблюдаема духовна гравитация на Вечния Син, изчислена въз основа на тази съвкупност, се проявява в голямата вселена.
(12:3.10) **Точка 3.** Изследователите стигат до извода, че около осемдесет и пет процента от ответното действие спрямо интелектуалното притегляне на Съвместния Извършител възниква в съществуващата голяма вселена. Това позволява да се предположи, че достъпните за наблюдение физически процеси в световете на външното пространство са свързани с интелектуална дейност.

**Точка 4.** Единични посланици

**Точка а.** Единичните Посланици
(23:2.19) Когато резервният корпус на Единичните Посланици се препълни, един от Седемте Върховни Управляващи Енергията обявява набиране на група от изследователи-доброволци. Такива винаги има в изобилие, тъй като посланиците с радост се отправят като свободни и от нищо не притеснявани изследователи, за да почувстват възторг от откриването на зараждащите се центрове на нови светове и вселени.

**Точка б.** Единичните Посланици – експерти по намиране планети с най-добри условия за имплантиране на живот.
(23:2.20) Те тръгват на път, за да изследват данните, предоставяни от световните съзерцаващи пространството. Райските Божества несъмнено знаят за съществуването на тези неразкрити енергийни системи, но те никога не разгласяват подобна информация. Ако не бяха Единичните Посланици, които изследват и картографират тези неотдавна формирани енергийни центрове, то такива явления още дълго биха оставали незабелязани даже за разумните същества на съседните светове. Като клас Единичните Посланици са неимоверно чувствителни към гравитацията; за това понякога успяват да открият възможното присъствие на много малки тъмни планети - тези, същите светове, които най-добре са приспособени за експерименти с живота.

**Точка в. Те са наблюдатели на пространството**
(23:2.21) Тези свободни посланици-изследователи са патрулите на мирозданието. Те постоянно правят изследователски експедиции в неизучените региони на външното пространство. Много от това, което ни е известно за процесите, ставащи в световете на външното пространство, ние дължим на Единичните Посланици, тъй като те често сътрудничат с небесните астрономи.

**Точка г. Единичните посланици са способни да прокарват линии за екстрени връзки**
(23:3.5) Единичните Посланици са способни да прокарват линии на екстрена връзка с далечните региони на пространството в световете, необхванати от установените кръгове на голямата вселена. Те се създават за сметка на това, че в такива случаи един посланик може да изпрати съобщение или пространствен импулс на друг, намиращ се от него на разстояние от около сто светлинни години, ако определяме междузвездните разстояния така, както правят това астрономите на Урантия.

**Точка Д. Архитектите на Мирозданието**
(31:9.1) Архитектите на Мирозданието съществуват на седем абсонитни нива:
(31:9.3) 1. Старшият или първият от възникналите Архитекти действа на това висше абсонитно ниво на Рая.
(31:9.4) **2.** Трима главни архитекти управляват нивата на Хавона
(31:9.5) **3.** Седем архитекти управляват седемте свръхвселени
(31:9.6) **4.** Седемдесет архитекти управляват първичното ниво на пространството
(31:9.7) **5.** 490 архитекти управляват вторичното ниво на пространството

(31:9.8) **6.** 3 430 архитекти проектират третичното ниво на пространството
(31:9.9) **7.** 24 010 архитекти проектират четвъртото ниво на пространството

**Точка Ж. Всички наши знания указват съществуване на практически неограничена, но все пак крайна вселена**

(42:1.9) Всичко това потвърждава нашата вяра в кръгообразната, в някои отношения ограничена, но подредена и обширна вселена на вселените. Ако това не беше така, то рано или късно щяха да се появят първите признаци на намаляване количеството на енергията. Всички закони, организации, управление и свидетелствата на изследователите на вселената - всичко показва съществуването на безкраен Бог, но засега все още крайна вселена, кръгообразност на безкрайно съществуване, което е практически неограничено, но все пак крайно в сравнение с безкрайността.